

rutiner, tid til at gå en tur, hvis det er det, man trænger til, og tid til at gå på indkøb eller se andre mennesker. Mere tid handler om respekt for den ældre og for det liv, den ældre ønsker. Det handler om, at de ældre fortsat får mulighed for at leve livet på bedst mulig vis, selv om alderen begynder at sætte sine spor på krop og sjæl.

Socialdemokratiet bakker derfor fuldt op om FOA's punkter, som Enhedslisten nu har lavet om til deres beslutningsforslag. Vi er helt enige i, at det er tid til at ændre.

Vi vil hellere bruge pengene på de ældre, ikke på et dyrt frit valg, der betyder mere papirarbejde. Vi vil give de ældre mere tid og bedre tid og give dem mulighed for indflydelse på deres egen hverdag. For vi ved godt, hvor skoen trykker, og hvor de ældre ønsker forandringen.

Vi behøver ikke flere rapporter. Vi behøver ikke flere analyser, og vi synes måske nok, at den anvisning, Enhedslisten har i deres beslutningsforslag på at bruge 35 mio. kr. over 5 år til projekter og nye forsøg, er overflødig. Vi kender godt problemerne, og de penge vil vi meget hellere bruge ude i det enkelte hjem.

Men vi vil gerne i dialog. Vi vil gerne i dialog med Enhedslisten og alle de partier, der i øvrigt vil være med til at gøre det bedre for de ældre. For vi mener, at ældreplejen handler om et tæt samspil, om værdighed og dialog og dialogen mellem de ældre og de ansatte i hjemmeplejen. Dialogen herinde blandt partierne er også vigtig, og den kan medføre, at vi kan få en anden hverdag for de ældre.

Kl. 13.00

Derfor vil vi meget gerne tage en snak om, hvordan vi forbedrer de ældres vilkår, men vi vil ikke støtte at bruge pengene på de kommunale kontorer frem for at bruge dem ude i de ældres hjem.

Pia Kristensen (DF):

I Dansk Folkeparti er vi enige med Enhedslisten i, at der skal opstilles krav til en anstændig og god ældrepleje. Der skal vises respekt for de enkeltes ønsker og behov for selvbestemmelse, tryghed og nærvær, og plejen af den ældre skal ske med værdighed og fleksibilitet.

Den daglige hjælp til den enkelte ældre skal ikke ydes som en standardiseret hyldevare; den ældre skal have nogle valgmuligheder. Netop derfor har vi jo vedtaget en lov, der åbner op for, at ældre får langt større selvbestemmelse i dagligdagen. Dansk Folkeparti ved godt, at det frie valg desværre ikke virker lige godt i alle kom-

muner; der er kommuner, der simpelt hen spænder ben for ordningen.

Enhedslisten skriver i forslaget, at alle vore rettigheder stort set ophører, når vi bliver afhængige af andres hjælp. Dansk Folkeparti er ikke enig i, at vores rettigheder ophører, men der sættes selvfølgelig en begrænsning, når man ikke længere kan foretage sig det, man tidligere har gjort.

Livet igennem tillægger vi os vore egne rutiner. Vi bestemmer selv, hvornår vi går i seng, vi kan have et aktivt udeliv, og vi kan besøge venner og bekendte, når vi har lyst til det. Når man så ikke kan alle de ting mere, kan jeg godt forstå, at håbløsheden breder sig, og jeg kan godt forstå, at mange ældre føler sig isolerede og magtesløse, fordi de ikke kan lige det, de har lyst til her og nu. Så må de vente på, at der kommer en hjemmehjælper, som kan hjælpe til med det praktiske arbejde og de plejekrævende opgaver.

Det er jo kommunerne, der fastsætter serviceniveauet i hjemmeplejen. De vurderer behovet for hjælpen, og det er nødvendigt med en styring af området – det ved man som kommunalpolitiker – ellers er det umuligt at planlægge næste års budget. Omsorg er en mangelvare i ældreplejen, hører man tit, og Dansk Folkeparti er i mange henseender enig.

Der er kommuner, der indrømmer vi, der visiterer meget stramt, så stramt, at der ikke er tid til samtalen med den ældre. Mange ældre er ensomme og har derfor behov for omsorg, og selvfølgelig skal en hjemmehjælper have tid til at yde omsorg, mens han/hun er i den ældres hjem.

Men det er altså også familiens pligt at påtage sig omsorgsopgaven, det er ikke kun en offentlig opgave. Jeg kender mange, mange eksempler på, at ældre meget sjældent får besøg af børn og børnebørn. Jeg synes, det er trist, at man ikke har tid til at besøge sin gamle mor eller far. Det er en opgave, man *skal* påtage sig og endda med stor glæde. Man må aldrig have så travlt, at man har nok i sig selv.

Der fremkommer hele tiden eksempler på manglende plejehjemspladser, utilstrækkelige personalenormeringer, uheldig behandling af dementale og manglende og ukvalificeret hjemmehjælp. Det er utilfredsstillende, at nogle kommuner ikke gør det godt nok på ældreområdet, og det er også problemer, der skal løses.

Enhedslisten mener, at det her beslutningsforslag måske kan være med til at løse en del af problemerne. Det er vi så ikke helt enige i i